

Asia C-126/20

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

6.3.2020

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Verwaltungsgericht Berlin (Berliinin hallintotuomioistuin, Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

24.2.2020

Kantaja:

ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Vastaaja:

Saksan valtio, edustajanaan Umweltbundesamt Deutsche Emissionshandelsstelle DEHSt (liittovaltion ympäristövirasto, päästökauppaviranomainen)

Pääasian kohde

Saksan päästökauppaviranomaisen (Deutsche Emissionshandelsstelle, DEHSt) jakopäätöksen riitauttaminen – Käsite ”lämmön vertailuarvon piiriin kuuluva laitoksen osa” – Käsite ”prosessipäästöjen piiriin kuuluva laitoksen osa” – Pyyntö lämmön vertailuarvoon perustuvien ja prosessipäästöihin perustuvien päästöoikeuksien välisen suhteen selventämisestä

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden, tarkemmin sanottuna päätöksen 2011/278/EU tulkinta
Oikeusperusta: SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Kuuluuko hiilidioksidi, joka vapautetaan ilmakehään käsiteltäessä maakaasua (hapankaasun muodossa) niin sanotussa Claus-prosessissa erottamalla maakaasun luontainen hiilidioksidi kaasuseoksesta, sellaisiin päästöihin, jotka syntyvät komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan h alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetulla tavalla 3 artiklan h alakohdan v alakohdassa mainitussa prosessissa?

2. Voivatko komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan h alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut hiilidioksidipäästöt ”syntyä” prosessissa, jossa raaka-aineen luontainen hiilidioksidi erotetaan fysikaalisesti kaasuseoksesta ja vapautetaan ilmakehään ilman että siinä yhteydessä suoritettavassa prosessissa syntyisi uutta hiilidioksidia, vai edellytetäänkö tässä säännöksessä pakottavasti, että ilmakehään vapautettava hiilidioksidi syntyy ensi kertaa prosessin tuloksena?

3. ”Käytetäänkö” hiiltä sisältävää raaka-ainetta komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan h alakohdan v alakohdassa tarkoitetulla tavalla, jos niin sanotussa Claus-prosessissa luontaisesti esiintyvää maakaasua käytetään rikin valmistuksessa ja siinä yhteydessä maakaasun luontainen hiilidioksidi vapautetaan ilmakehään ilman että maakaasun luontainen hiilidioksidi osallistuu prosessissa tapahtuvaan kemialliseen reaktioon, vai edellyttääkö käsite ”käyttö” välttämättä sitä, että hiili on osallisena kemiallisessa reaktiossa tai on jopa siinä välttämätön?

4. Jos kolmeen ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Jos päästökaupan alainen laitos täyttää sekä edellytykset sille, että se voi muodostaa lämmön vertailuarvon piiriin kuuluvan laitoksen osan, että myös edellytykset sille, että se voi muodostaa prosessipäästöjen piiriin kuuluvan laitoksen osan, minkä vertailuarvon mukaan päästöoikeudet jaetaan maksutta? Meneekö päästöoikeus, joka perustuu lämmön vertailuarvoon, sellaisen päästöoikeuden edelle, joka perustuu prosessipäästöihin, vai onko prosessipäästöjä koskeva päästöoikeus erityisyytensä vuoksi ensisijainen lämmön vertailuarvoon ja polttoaineen vertailuarvoon nähden?

5. Jos neljään ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Voidaanko lisäpäästöoikeuksia kolmannelle päästökauppakaudelle jakaa maksutta kolmannen päästökauppakauden päättymisen jälkeen neljännen päästökauppakauden päästöoikeuksista, jos oikeus niiden saamiseen on vahvistettu tuomioistuimen päätöksellä vasta kolmannen päästökauppakauden päättymisen jälkeen, vai raukeavatko vielä jakamatta olevat päästöoikeudet kolmannen päästökauppakauden päättyessä?

Unionin oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (EUVL 2003, L 275, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/29/EY (EUVL 2009, L 87, s. 109) ja viimeksi muutettuna 6.10.2015 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/1814 (EUVL 2015, L 264, s. 1), 2 artikla, 10 a artiklan 1 ja 4 kohta, 13 artikla ja liite I

Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU (EUVL 2011, L 130, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 3 artiklan c alakohta ja h alakohdan v alakohta

Markkinavakaussuorituksen perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta 6.4.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2015/1814 (EUVL 2015, L 264, s. 1) johdanto-osan seitsemäs perustelukappale

Päästökauppaa koskevat komission ohjeistusasiakirjat

Guidance Document n° 8 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 Waste gases and process emissions sub-installation

Unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, johon asiassa viitataan

Tuomio 8.9.2016, Borealis ym. (C-180/15, EU:C:2016:647, erityisesti 62 ja 69 kohta)

Tuomio 20.6.2019, ExxonMobil Production Deutschland (C-682/17, EU:C:2019:518)

Kansalliset oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupasta 21.7.2011 annetun lain (Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz) (TEHG 2011) 9 §:n 1 ja 6 momentti ja liitteessä I olevan 2 osan 1 kohta

Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien jakamisesta päästökauppakaudella 2013–2020 annetun asetuksen (Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020), sellaisena kuin se on 26.9.2011 annetussa asetuksessa (Zuteilungsverordnung 2020 – ZuV 2020), 2 §:n 29 kohta

(Prosessipäästöjen piiriin kuuluva laitoksen osa) ja 30 kohta (Lämmön vertailuarvon piiriin kuuluva laitoksen osa) sekä 3 §:n 1 momentti

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 **Kantaja**, joka oli kantajana myös asiassa C-682/17, ylläpitää Großenknetenissä (Niedersachsen) maakaasun käsittelylaitosta, jossa otetaan talteen rikkiä. Rikin talteenottolaitoksessa käytetään niin sanottua Claus-menetelmää. Kantajan laitoksessa käsitellään luonnollisista esiintymistä saatavaa maakaasua (raakakaasu). Sitä kutsutaan suuren rikkivetypitoisuutensa vuoksi myös hapankaasuksi. Maaperässä esiintyvään maakaasuun sisältyy luontaisesti hiilidioksidia. Hiilidioksidi samoin kuin eräät muut raakakaasun luontaiset ainesosat on verkonhaltijan asettamien laatuvaatimusten täyttämiseksi poistettava osittain ennen maakaasun syöttämistä johtoverkkoon. Kantajan maakaasunkäsittelylaitoksessa kaasuesiintymästä saadusta maakaasusta poistetaan rikkikomponentteja ja hiilidioksidi, ja siinä saadaan alkuainemuodossa olevaa rikkiä. Maakaasun käsittelylaitos muodostuu erityisesti rikin talteenottolaitoksesta (joka muodostuu Claus-laitteista, tulistimesta, höyrykattilalaitoksesta ja kaasumootorilaitoksesta) sekä maakaasun rikinpoistolaitteista (maakaasun puhdistuslaite), maakaasun kuivauslaitteista, jätekaasujen puhdistuslaitteista ja hätäsoihdutuslaitteista. Claus-laitteet ovat hiilidioksidipäästöjen pääasiallinen lähde.
- 2 Saksan päästökauppaviranomainen (DEHSt) jakoi kantajalle 17.2.2014 antamallaan päätöksellä jakokaudelle 2013–2020 (kolmas päästökauppakausi) yhteensä 4 216 048 päästöoikeutta maksutta. Päästöoikeudet jaettiin osaksi lämpöpäästötason käytön ja osittain polttoainepäästötason perusteella. Kantajan niin ikään hakemat prosessipäästöihin perustuvat oikeudet evättiin sillä perusteella, että hiilidioksidipäästöt eivät johtuneet maakaasun tuotantoprosessista (ns. Claus-prosessi) vaan sisältyivät jo maakaasun käsittelyn kohteena oleviin raaka-aineisiin. Näin ollen päästöt vain johdettiin laitoksen läpi menetelmän edellyttämällä tavalla.
- 3 Kantaja teki 12.3.2014 jakopäätöksestä oikaisuvaatimuksen, jonka DEHSt hylkäsi 7.10.2019 antamallaan päätöksellä. Perusteluiksi esitettiin pääasiassa se, että päästöoikeuksia ei voida jakaa vuoden 2020 jakoasetuksen (Zuteilungsverordnung 2020, jäljempänä ZuV 2020) 2 §:n 29 kohdan b alakohdan ee alakohdan mukaisen prosessipäästötason perusteella. Claus-laitoksissa tapahtuva prosessi on eksoterminen kemiallinen reaktio, jossa rikkivety muunnetaan rikiksi. Prosessissa syntyvä lämpö johdetaan kyseessä olevassa laitoksessa pois jäähdytyskattilan kautta, ja se käytetään itse laitoksessa. Päästöoikeuksien jakaminen syntyvän lämmön käyttämiseen Claus-laitoksissa lämpöpäästöarvon perusteella on tapahtunut sääntöjenmukaisesti. Raakakaasua maakaasuksi käsiteltäessä saadaan rikkiä eksotermisessä reaktiossa muuntamalla. Hiilidioksidi ei ole osallisena niin sanotussa Claus-reaktiossa, eikä sitä myöskään tarvita siihen. Hiilidioksidia on pidettävä vain käytetyn polttoaineen ohella esiintyvänä kaasuna. Jakoasetuksen

asiaa koskevassa säännöksessä tarkoitettulla tavalla käytetään vain rikkivetyä, joka ei sisällä hiiltä. Claus-reaktiossa ei synny uutta hiilidioksidia. Päätöksen perustelujen mukaan tämä hiilidioksidi, joka myöhemmässä vaiheessa päästetään savupiipun kautta ilmakehään, ei siis synny Claus-prosessissa.

- 4 Kantaja ajaa vaatimustaan edelleen 8.11.2019 nostamallaan kanteella.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 5 **Kantaja** lausuu seuraavaa: Claus-menetelmässä lähtöaineena olevan kaasun rikkivetypitoisuuden on oltava suuri. Claus-menetelmässä rikkivety muunnetaan eksotermisesti rikiksi kaksivaiheisesti. Ensimmäisessä termisessä vaiheessa Claus-uunissa poltetaan noin yksi kolmasosa rikkivedystä ja saadaan rikkidioksidia. Toisessa vaiheessa saadaan lisää rikkiä eksotermisessä reaktiossa kahden tai kolmen peräkkäisen katalyyttisen osavaiheen kautta. Viimeisen katalyyttisen osavaiheen jälkeen Claus-kaasussa on typen, vesihöyryn ja hiilidioksidin lisäksi jäljellä rikkiyhdisteiden jäämiä, jotka sen jälkeen poistetaan laitokseen kuuluvassa jätekaasujen puhdistuslaitteessa. Kaasunpuhdistimesta Claus-laitokseen syötetty hapankaasuun sen raaka-ainekoostumuksen vuoksi välttämättä kuuluva hiilidioksidi, jonka käsittely on erimielisyyden kohteena tässä asiassa, ei osallistu Claus-reaktioon, vaan se siirretään rikkivetytöisen Claus-kaasun mukana jätekaasujen puhdistuslaitteeseen ja johdetaan savupiipun kautta ilmakehään. Hiilidioksidipäästön päälähteenä on luonnon hapankaasuun jo luontaisesti sisältyvä hiilidioksidi. Se vapautuu rikin talteenoton aikana Claus-prosessissa ilmakehään. Unionin tuomioistuimen 20.6.2019 antaman tuomion mukaan luontaisen hiilidioksidin vapauttaminen kuuluu päästökauppajärjestelmän piiriin.
- 6 Kantaja katsoo, että sille on jaettava päästöoikeuksia maksutta ZuV 2020:n 2 §:n 29 kohdan b alakohdan ee alakohdan ja komission päätöksen 2011/278 3 artiklan h alakohdan v alakohdan mukaisen prosessipäästökriteerin osalta. Riidanalaiset hiilidioksidipäästöt johtuvat hiiltä sisältävän raaka-aineen käytöstä. Rikin talteenottamiseen käytettävä hapankaasu saadaan maanalaisista luonnollisista esiintymistä, ja siihen sisältyy seos, joka koostuu rikkivedystä, vesihöyrystä, metaanista ja hiilidioksidista. Hiilidioksidi sisältää hiiltä.
- 7 Toisin kuin vastaaja katsoo, hiilidioksidia ei tule pitää vain prosessin ohella esiintyvänä kaasuna. Tätä koskevat kantajan muut lausumat vastaavat sen lausumia asian C-682/17 taustalla olleessa pääasiassa.
- 8 Toisin kuin vastaaja katsoo, kyseessä ei ole myöskään pelkkä hiilidioksidin läpikulku. Myös tätä koskevat kantajan muut lausumat vastaavat pääosin sen asian C-682/17 taustalla olleessa pääasiassa esittämiä lausumia.
- 9 Kantajan mielestä käsitteen ”prosessipäästöjen piiriin kuuluva laitoksen osa” määritelmän sanamuoto edellyttää suoraan, että käytetty raaka-aine sisältää hiiltä. Asiaa koskevien säännösten sanamuoto ei edellytä sitä, että hiili myös osallistuisi tapahtuviin kemiallisiin reaktioihin. Käyttäminen edellyttää vain sitä, että jotakin

käytetään tiettyyn tarkoitukseen. Tämä ilmenee myös päätöksen 2011/278 3 artiklan h alakohdan v alakohdan eri kieliversioista. Toisin kuin tässä asiassa sovellettavassa 3 artiklan h alakohdan v alakohdassa, esimerkiksi prosesseissa edellytetään 3 artiklan h alakohdan iv alakohdan sanamuodon mukaan nimenomaisesti, että hiiltä sisältävä aine osallistuu reaktioon.

- 10 Muut systemaattisiin ja teleologisiin näkökohtiin nojautuvat perustelut sille, että prosessipäästöjen kannalta ratkaisevana ei ole pidettävä hiilen osallistumista Claus-reaktioon vaan kulloisenkin prosessin ja hiilidioksidipäästöjen syntymisen välistä syy-yhteyttä itsessään, ovat samat kuin ne, jotka esitettiin asian C-682/17 taustalla olleessa pääasiassa.
- 11 Kantaja viittaa lopuksi siihen, että päästöoikeuksien jakoa koskevilla unionin yhtenäisillä säännöillä ei tarkoitettu sitä, että rikin valmistuslaitoksille jaettavat päästöoikeudet rajattaisiin pelkästään lämmön vertailuarvon perusteella jaettaviin päästöoikeuksiin. Rajaaminen lämpöön perustuviin päästöarvoihin olisi erilaista kohtelua, jolle ei ole pätevää perustetta, verrattuna muihin kemianteollisuuden tuotteisiin, joille päätöksen 2011/278 liitteessä I nimenomaisesti säädetään tuotteen vertailuarvoja. On otettava huomioon, että maaperästä lähtöisin olevat hiilidioksidimäärät eivät kuulu minkään muun jakoperusteena olevan vertailuarvon piiriin.
- 12 **Vastaajan** lausumat vastaavat pääosin perusteluja, jotka se esitti asian C-682/17 taustalla olleessa pääasiassa.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöjen perusteluista

- 13 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin viittaa siihen, että toisin kuin unionin tuomioistuimen asiassa C-682/17 ratkaisemassa tapauksessa, nyt käsiteltävässä tapauksessa laitokseen kuuluva kantajan voimalaitos on liitetty verkkoon vasta vuonna 2014 ja se on syöttänyt virtaa yleiseen verkkoon ensimmäisen kerran kesällä 2014 eli siis kolmannen päästökauppakauden alkamisen ja päästöoikeuksien jakopäätöksen antamisen jälkeen.
- 14 Kolme ensimmäistä ennakkoratkaisukysymystä, jotka koskevat sitä, onko oikeusriidan kohteena olevassa laitoksessa tapahtuvan niin sanotun Claus-prosessin perusteella jaettava päästöoikeuksia maksutta ja jos on, minkä vertailuarvon perusteella, vaikuttavat siihen, paljonko kantajalle on yhteensä jaettava päästöoikeuksia.
- 15 Neljäs ennakkoratkaisukysymys perustuu unionin tuomioistuimen 8.9.2016 antamassaan tuomiossa Borealis ym. ja erityisesti kyseisen tuomion 62 ja 69 kohdassa esittämiin toteamuksiin.
- 16 Näistä toteamuksista seuraa ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mielestä, että kolmen niin sanotun yleisen tarkkailumenetelmän (fallback-menetelmät) hierarkkista suhdetta koskevan kysymyksen ei pitäisi tulla esiin jaon yhteydessä.

Mikäli määritelmät ovat keskenään poissulkevia kaikissa kyseeseen tulevissa tapauksissa, on päästöoikeuksien jako muutoinkin mahdollinen vain näistä kolmesta vertailuarvosta yhden perusteella. Vastaja esittää useissa muissa ennakkoratkaisua pyytävässä tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa edelleen, että nämä kolme niin sanottua fallback-menetelmää ovat hierarkkisessa suhteessa toisiinsa, ja katsoo, että lämmön vertailuarvo on etusijalla prosessipäästöjen vertailuarvon mukaiseen jakoon nähden.

- 17 Nyt käsiteltävässä tapauksessa näyttää kolmeen ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavista vastauksista riippuen mahdolliselta, että niin sanotusta Claus-prosessista aiheutuvat päästöt saattavat täyttää sekä lämmön vertailuarvon määritelmän että prosessipäästöjen määritelmän. Lämmön vertailuarvon ja polttoaineen vertailuarvon rajaaminen on mitattavissa olevan lämmön ja ei-mitattavissa olevan lämmön välisen eron vuoksi yksiselitteinen. Lämmön vertailuarvon perusteella jakamisen ja prosessipäästöjen perusteella jakamisen välisen suhteen selventäminen näyttää asiaa käsittelevän jaoston mielestä nyt käsiteltävässä tapauksessa tarpeelliselta kolmeen ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavista vastauksista riippuen. Jos näet niin sanotussa Claus-prosessissa käytetään päätöksen 2011/278 3 artiklan h alakohdan v alakohdassa tarkoitettua hiiltä sisältävää raaka-ainetta, silloin eksotermisessä Claus-prosessissa syntyvälle lämmölle kuuluu päästöoikeuksia sekä päätöksen 2011/278 3 artiklan c alakohdan mukaisen lämmön vertailuarvon että sen 3 artiklan h alakohdan v alakohdan mukaisen prosessipäästöjen vertailuarvon perusteella.

Viides ennakkoratkaisukysymys vaikuttaa asiaa käsittelevän jaoston käsityksen mukaan asian ratkaisuun, jollei nyt käsiteltävässä kanneasiassa voida antaa lainvoimaista ratkaisua ennen kolmannen päästökauppakauden päättymistä.

- 18 Kolmas päästökauppakausi päättyy 31.12.2020. Saksan tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan ensimmäisen ja toisen päästökauppakauden päätyminen merkitsi sitä, että kauppakauden päättymistä seurannan vuoden huhtikuun 30. päivänä ratkaisematta olleita vaatimuksia päästöoikeuksien jakamisesta ei voitu enää täyttää vaan ne raukesivat, koska kansallisessa lainsäädännössä ei ollut nimenomaista siirtymäsäännöstä. Kansallisessa oikeudessa ei ole tuomioistuimessa vielä vireillä olevia ja siten ratkaisemattomia jakovaateita koskevaa siirtymäsäännöstä myöskään kolmannen päästökauppakauden osalta. Tätä kansallisen siirtymäsäännöksen puuttumista perusteltiin sillä, että säännöt päästöoikeuksien jakamisesta maksutta päästökauppakaudelle 2021–2030 vahvistetaan tyhjentävästi EU:n jakoasetuksessa ja että jaettavien päästöoikeuksien tasaaminen päästökauppakausien välillä on sallittu vain siinä tapauksessa, että tästä säädetään neljättä päästökauppakautta varten annettavassa EU:n jakoasetuksessa (joka liittotasavallan hallituksen vastaselityksen antamisajankohtana oli vielä valmisteltavana).
- 19 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ilmaisee näkemyksensä, että vielä ratkaisematta olevia päästöoikeuksien jakovaatimuksia olisi arvioitava unionin

oikeudessa yhtenäisesti. Se viittaa siihen, ettei asiasta ole nimenomaisia säännöksiä direktiivissä 2003/87 eikä päätöksessä 2011/278. Myöskään nykyisessä 19.12.2018 annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EUVL 2019, L 59, s. 8; EU:n jakoasetus) ei ole säännöksiä jaettavien päästöoikeuksien tasoittamisesta päästökauppausten välillä esimerkiksi oikeuskäytäntöä koskevan varauman muodossa.

- 20 Direktiivin 2003/87 13 artiklan säännöksessä päästöoikeuksien voimassaolosta ei oteta kantaa kysymykseen kolmannen päästökauppauden päättyessä vielä jakamatta olevista päästöoikeuksista. Euroopan parlamentin ja neuvoston 6.10.2015 antaman päätöksen 2015/1814 (EU) johdanto-osan seitsemännen perustelukappaleen mukaan ne päästöoikeudet, joita ei ole jaettu laitoksille direktiivin 2003/87 10 a artiklan 7 kohdan nojalla, ja päästöoikeudet, joita ei ole jaettu laitoksille kyseisen direktiivin 10 a artiklan 19 ja 20 kohdan soveltamisen seurauksena (jakamattomat päästöoikeudet), olisi liitettävä varantoon vuonna 2020. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen käsityksen mukaan seitsemäs perustelukappale puhuu sen puolesta, ettei kolmannelta neljälteen päästökauppauteen siirtyminen merkitse sitä, että kyseisenä ajankohtana jakamatta olevat lisäpäästöoikeudet raukeaisivat. Kolmannen päästökauppauden päättymiseen mennessä jakamatta olevien lisäpäästöoikeuksien kohtalosta ei kuitenkaan ole yksiselitteisiä säännöksiä.
- 21 Tämä kysymys tulee esiin useissa muissakin oikeudenkäynneissä, jotka ovat vielä vireillä asiaa käsittelevässä jaostossa ja muissakin kansallisissa tuomioistuimissa. Koska jokaisessa asiassa ei ole mahdollista saada lainvoimaista ratkaisua ennen kolmannen päästökauppauden päättymistä ja koska laitosten ylläpitäjät pelkäävät Saksan tuomioistuimen tähänastisen oikeuskäytännön vuoksi lisäpäästöoikeuksien raukeavan, asiaa käsittelevälle jaostolle on jo tehty ilmoituksia kiireellistä oikeussuojaa koskevista pyynnöistä. Tällaisissa kiireellistä oikeussuojaa koskevissa menettelyissä asiaa käsittelevä jaosto ei voi ennakoida tämän kysymyksen kannalta välttämätöntä unionin tuomioistuimen ratkaisua.
- 22 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuinta selvittämään kolmannen päästökauppauden päättymisen vaikutuksia siihen mennessä jakamatta olevien lisäpäästöoikeuksien kohtaloon koskevan kysymyksen myös muihin ennakkoratkaisukysymyksiin annettavista vastauksista riippumatta, koska tämä on periaatteellinen kysymys, joka tulee esiin kaikissa lisäpäästöoikeuksien jakamista koskevissa oikeudenkäynneissä, jotka ovat vielä vireillä Euroopan unionissa, ja tämän kysymyksen kiireellinen selvittäminen on tarpeen oikeusvarmuuden ja päästökauppaa koskevien unionin oikeussääntöjen yhtenäisen soveltamisen vuoksi.